

Gundested Havne; jeg tror, at hvad der staar, er overmaade korrekt; jeg veed meget godt, at det kan være rart ialtsald for Amtsrådet, at der ikke er Noget fastslaaet i Loven om denne Garanti — som der forøvrigt er gjort saa meget Væsen af derne — som det har indgaaet. Naar man imidlertid senere kommer til det Punkt, at Garantien bliver effektiv, saa kommer man saa let udenom. Man kan lettere hævde sin Stilling overfor Amtsrådet, naar man fastslaaer Forholdet, som det er paa Lovforslaget. Hvad dernæst Amtsrådets Garanti for Ministeriets Vedkommende angaar, da er Amtsrådet Garanti for Kapitalens Anvendelse efter sit Viemed og til Vedligeholdelse af Havnen som Pant for Kapitalen. Det er Hovedsagen, men det er to vigtige Ting. Naar man laaner Penge ud til en Bygning, er det to vigtige Ting, at Bygningen opføres og vedligeholdes. Den tredje Forbring til Amtsrådet, som indeholdes i Lovforslagets Text, er den, at det skal sørge for, at de Penge, som indkomme ved Havnen, komme ind i Statskassen. Med disse tre Regler for Die fastsætter Ministeriet de nærmere Betingelser, og det er jeg overbevist om, er saa klart, som Noget vil kunne ønske det. — Jeg har endnu en Bemærkning med Hensyn til Helsingørs Havn. Udvalget havde ved 2den Behandling taget et Forbehold med Hensyn til den i Anmærkningerne ansøgte Ubvidelse af Havnen. Udvalget er nu ved 3die Behandling, idet det ikke har stillet Ændringsforslag, gaaet ind paa denne nye Ubvidelse af Helsingørs Havn, naturligvis i den Forventning, at Vandbygningsdirektørens Forslag skal holde sig ved denne Merudgift af omtrent 250,000 Kr. Naar jeg er gaaet med dertil, saa er det ikke blot, fordi jeg ønsker denne Forandring af den tidligere Plan og kalder den heldig for Skibsfarten og Helsingørs Havn, men ogsaa fordi jeg tror, at man vil komme til at anlægge en Statsfærge ikke mellem Malmø og Kjøbenhavn, som ingen Betydning vil have i Ævintre, men en Fergefart mellem Helsingør og Helsingborg, og i det Tilfælde vil Havnen være dannet saaledes, at den kunde afgive den fornødne Plads. — Jeg har et Par Ord at sige om det, jeg nævnte før, om „Helgoland“. Det erende Medlem fra Helsingør (Thomsen) bad os gjentagne Gange om, at vi endelig skulde læse Finanssubvalgets Betænkning, hvor Rapporten stod om dette Skib. Jeg spør til, at denne Fornøielse kunne vi særdeles godt unde vor ærede Kollega. Jeg vil til den høitærede Marineminister sige noget lignende om dette Punkt, som jeg sagde til den høitærede Førsteminister idag om det andet, og som jeg gjerne kunde sige til den høitærede Kultusminister om det tredje. Jeg spørger den høitærede Marineminister: Er der han, at han har gjort det lettere for det nye „Helgoland“ at løbe af Stabelen ved den Maade, hvorpaa han har søgt at føre en

Bevilling dertil igjennem? Den høitærede Minister tænke tilbage en sex—syv Mar, da den høitærede Kultusminister sit gennemført det første Pandserfisk ved den Overenskomst, der skulde holdes saa længe, som det danævende Ministerium bestod, men som man dog gif fra i Fællesudvalget, inden det var gaaet af! Det var Ophævet til det første „Helgoland“, det andet skulde maaste sødes under værre politiske Smærter end dette. Jeg tror imidlertid, at det var heldigere for alle Parter, om denne Sag havde været taget fornøstigt, og om den høitærede Marineminister havde sagt og sat som Betingelse for sin fortsatte Plads i Statsrådet ifjor Foraar: Jeg vil gaa ind paa Oppositionens Krav om en ny Prøve med dette Skib i Efteraaret, jeg vil bruge Buxtet til den anden Bevilling, som er mig tilbudet med det samme Beløb, og jeg haaber da at overvinde mulige Vanskeligheder med det Gode. Men det sagde Ministeren ikke; han satte sit Skib op og gjorde det, medens det laa i Tegningen, til et Kampfisk af første Klasse; skal man i det Hele tvistes, om det er et Kampfisk eller ikke, saa er det dog ganske vist, at det i sin Undfangelse er et Kampfisk! Den høitærede Minister vil imidlertid gjøre Thinget det saa vanskeligt som muligt at overvinde sine Tvivl og Betænkeligheder ved dette Skib, og derfor skulde absolut „Helgoland“ staa mellem Dyrtdistillet paa den ene Side og Universitetet paa den anden Side, marscherende op som et parlamentarisk Stridspunkt, hvorefter Vælgerne et Par Gange skulde kjøres til Valgtribunerne, og Vanskelighederne for en Forhandling om dette gjøres saa store som muligt. Saa kom Undersøgelsen. Som den ærede Ordfører sagde idag, man har paa dette Skib smurt en saadan Fjernis af Uvillie og politisk Strid i dette Thing, at man selsølgelig i ethvert Fald maa forlange som Betingelse for nogenfinde at gaa ind paa dette Skib, at de, der have sat den paa, vasker Skibet rent igjen. Nu kommer vi til Undersøgelsen, og saa siger man: Det er et godt Søfisk og Kampfisk. For et Kampfisk antager jeg, at der er tre Betingelser, som ere væsentlige for Bestemmelsen der. Det er for det Første Pandserets Modstand mod Hændens Kugler, det er ikke prøvet. (Afbrydelse.) Ja, ja, den Prøve er altsaa ikke gjort. Den anden Prøve er Artilleriets Styrelse og Brugbarhed. Jeg beder Dem læse den første, anden og tredje Rapport, som staar i Betænkningen; deraf kan man se mange forskellige Ting. Efterat have studet et Stud med 10 Tommers Kanonen og atter et med 12 Tommers Kanonen, maatte man indstille Skydningen, fordi Granaterne sprang i Utide tæt udenfor Mundingen, og 8 Dage efter forsøgte man atter et Stud, men det sprang i Løbet, og saa stop — saa efter de Prøver, der ere gjorte paa Artilleriets Omraade, er det ikke et udmærket Kampfisk; det er et Guds Under, at der ikke flete større Ulykke ved Prøverne. Saa er der et Trebie, der har Betydning for et